

Langleri

I. árg.
blað

Laugardaginn, 6. októberinn.

1900.

Notkvar orð minn ókeypis
kennslama í Goodtemplara fjölgunum

Í Samingjunlegum fundi beggja stúku-
anna var, eins og manni minna, kosin 3^{io}
manna nefnd til að ræða um fyrir komulag
í kennslu fyrir Goodtemplara hér í vestri
og ~~vestri~~ sanna reglur um hana. Þú er nefndin
húsin að hafa fund með sér og komist að
þeirri niðurstöðu, að heppi legast myndi
vera, og anda fallast, að hafa kennsluma
eldungis ókeypis og hefi það einhverntíma
sta fyrir nokkrunum árum ekkari þótt þeim
"fanta lötu". Kennslan í að vestri fyrir fermda
með tveim beggja stúkuanna og fara fram
í fundi sta veitinga stúluinnu um hverja
helgi sta helgi á sínum dögum fyrir það fyrir
fram að verðitími. En ávitað er það
ekki farandi að það skal verða um hverja
helgi, heldur um allra optast at kríngum-
stötur, leyfa. Námsgreinar þar, sem nefnd
inni hefi þótt til lofa legast at kennslu
þrú, sem fyrir ar: reikningur, réttitun,
leitfinir (ávitað úti alloftast) og
annadrott landsfræði sta náttúrussaga
og til hversar námsgreinar stöður einu
klukkutími. En þar at tímum er svo
námur, stöð nefndin til, at í flesta-
um námsgreinum verði kennslan

þennur fölgur í öfvi keppisli en eintómni
líttögn og öllu neyðendur þeir, er Laska vidda
þátt í henni, at geta haft mjög mikil gagn
af henni, segju at síður, því mat þvi er
allast til, at þvi lóti og lesi sem most
sjálfir heima hjá sér, enda er fullþroket-
um unglingum, sem lítið sta eksper hafa
at gera, segju vorkennu á þvi. Það einu sem
nefndin vill leggja namendumum á hertan,
er það, at þvi sjái sjálfir um hika: húsinn
þegar hana þarf með vit kennsluma og
haldi húsinn hreinn fyrir sitt leyfi.

Tilloyan um þetta mál, er framkomin
í þeim tilgangi badi at sýna það, at góður
og gagnlegur félagskapur, sem allur þvati
letri manna í Eyjarbankanu stöðvir og
öðgður, með því at vera Goodtemplarar, sta
með öðrum ordum: at Goodtemplararnir
í Eyjarbankanu séu ólíku hugnumar samari,
framkvæmdar meiri og deyfari í því at
láta eitthvæt gótt, gagnlegt og fagurt
af sér leida fyrir félaga sína, heldur
en þvi virtast vera, sem ekkari eru
Templarar og er þetta at minn á líti ekkari
nema at líklegt, því G. T. badi hér og allar-
stadar hafa sýnt það í framkomu sínni
hver vid annan opt og einast, at þvi bjóta
at hafa heilbrigðari skodunir og skilning
á öllum sömnu, lögu og góðu, heldur en
hinnir, sem láta Bakkus sí og vera at

Fanglari Th. árg. 2. Blad

at einn nýggja at benda á afsóttu míri hluta
 þeirra sem standa fyrir utan laundindismáli
 á þat mál, en þat er ekki vottur um at þeir
 munu standa á sérlega háu manningar sta manni-
 ungar o lei. Hvat litram þá á sér, en hér
 er um at ræða, vottur ántvitat ekki um
 mitala mannum at Lala - Kríngum skot-
 ungar leyfa þat ekki á meim hátt - en ef
 rétt er á líti, atki þessi lítil vísir framur at
 leyfa þingum nemandanna upp, en aðla
 þá miltur og þat eitt þeir sig vori gáða gjalt
 vott. Og þó árangurinn kemur at verða lítil,
 verða meim at gæta þess, at lítil, já sárlítil,
 er tilkostat og hófi, en þing. Og alla eru um
 þat at spá, hvort eða hve milt þessi kemola
 verður vott, en verði þeim illa vott eða lítil, þá
 er þat ekki þeim at kenna sem tilkostat hafa gjótt,
 en verði þat vel vottat og almennt, sem og vora
 at verði, þá þykist og mega vera viss um, at
 um leit og þat verði meðlimum félagsins til gagna
 ekki þat vottung og vinnaldur allra góðra
 manna á Goodtemplar o Lúthumum á Eyru-
 bakka og þat er statur líka mandsýnlefs.
 Refundarmatur.

Barnaskólinn á Eyrubakka

Þar at barnaskólinn hér á Eyrubakka er
 um hótunum ortum hálfu hundrat ára og
 at aldri, vottist ekki vera um vegi farid þó
 gjótt vori afurtilid yfir líti yfir afiferil
 hans eða samid afisögubrots hans og vork í
 "Fanglari" vott og vott í vottu. Vorkulegarit ein myndur
 afisögubrotinn ekki þinn þar en at hlutad eig-
 anda lánnum og þá með öllu sömu og ósömu
 lofi, en felka hann og ulla vott. Egi vil láta sibiþja
 afisögurnar meðan hlutad eigandi er lifandi
 eða þegar hann er líum at sjna einhverja rögg

af sér í lífum, þó á líti at hann megi gjarnan
 hegra þat sem um hann er sagt svo hann gæti
 leidd sér þat til anleitingar eins og madur sér
 þegar matur vill Lala hréna í Larku. En
 hér er um at ræða á Lala en þegar við meim er
 átt þegar afi atridi þeirra eru samir, þó skól-
 inn er enginn lifandi persóna þó hann skjalfi
 meira en nokkur madur gætur skolfid, þó hann
 lepi meira en nokkur ^{er nokkur} lyga laupur og meiri
 vindur fari átt um um hann og út um hann en
 um nokkurn þjótt mála vindbeq. Þat þýðir þó
 eijnefna ekki at vera at Lala um afi atridi skól-
 ann, heldur miklu fœnum þá þein afi atridum
 skóla nefndanna sem afskepti hafa haft af skól-
 annum og þeirra manna, Kammara og barna, en
 eitthvat hafa haft saman við hann at seldu.
 Annars ekki at rita þetta á Kalfskinn, ekki af þó
 at á líti o skólanum meim Kalfakofa, heldur af
 þó at þat þótti vottuðan gæseini at Linnia bláðin
 herra í östen haugnum sem aðsa forngreipi
 svo sem eftir 9-10 hundruð ár. Barnaskólinn
 á Eyrubakka er otfundur haustid 1852 og er til
 frá þó ári ^{þinn hert ári} og ~~vottist~~ sidan einhunnabók fyrir skólanum,
 en af þó at í henni kemur margra grasa, eða og at gæmi
 minn at minnast á hana afurtilid og vora at meim
 þingalefi þat, þó um stá dálid í þó meim með afi-
 sögu brodit. Þessu árin ^{þeyndi} ~~vottist~~ þó prestur Þarna-
 son sem um er í þessja vott. Þarir Helga þó 7. og Þjarna
 þó þógi (sem vott hafi hótiddanda stundin). Hann
 hafi veid þá eða vott sidan prestur í Fangholti í hótal-
 landi. Eri skipt þaus í bókinni nauðteljót, og þar
 sem þú er vott þá hafa nemendur þeir er vott í skóla
 hja þóri at líkindum gjótt þingur athugasendur við
 hann og skreplina, eftir at hann var farinn
 frá skólanum og er homum þat sjálfagt vaf-
 vitandi, en sjálfur hafi hann gjótt svo margar
 athugasendur við einstaka Krakka í skólanum

Gangleri II. dag. 2. hluti.

Sín þeir hafa sjálfs aft vitat af og hugsat sér
 at hefna sín fyrir, at hann þyrfti ekki at undra
 þó þeir myndu eftir þóttum hafi hann komið
 eins fram við þrakkana í öllu aðru. Á
 fyrsta blaðið er vitnisbætur ein nílifandi
 Eyrbyggings Laksadur með 1001 í Kristindómi
 og hefir einhverjum náinnu þóttast at gjöra
 þá athugasemd við það, at þetta sé a. vitkeppa
 En þegar betur er at gott hefir barnið fengið
 4 sinnum vitnisbætur í Kristindómi þá vitum
 en hann hefir hljótað þannig 1.0.0.1. og
 þegar þessar tölur eru skrifadar allar saman
 áis atgreiningar, geta þó orðið lítt óhjelpanlegar
 enda hefir annar skrifat: ~~1001~~ í Kristindómi á
 1001. at vera 1001 nóth. og svo er um fleiri ein-
 kunnir at við þó er óskilulagar athugasemdir
 í 4. d. Telsodinn grasagrætur, kattar þlór og
 hundadritur ís draugnum og betur skriða þrumma
 þlór, þlaufir nauts og apatar. Á fönn síðra er
 og athugasemd við einu möglinginu (Sjuktur
 nokkurn Karlmannson) at hann hafi stolið,
 en hvegi, er ekki nefnt. Vid aðra eru settar
 þessar og þó líkar athugasemdir: Ósildsgru,
 eftir teltalétt og gálaus, en aðrir Laldir
 síðarir, sonir leza að sér og dáindis þægir.
 Á einum stað er mynd af nautshaus með
 stórum uppstandandi asna eyrum og þess
 látið undir þá at þetta sé mynd af Kennar-
 annum. Vid nöfn látius snarus í Þoraks-
 sýrarkverfi og annars nílifandi Eyrbygg-
 ingu áttundur: "aular" og réttar. er sá fyr-
 nefndi Kalladur, Aella bártur." Á þeim
 sínum, þó ekki sé langt síðan lík-
 utust auknefni hér miklu meira en mi
 og hefir óskilum ekki farið varhletta af

því eða Kennarinn og börnin, kvadan sem
 það er komið, þó varla verður svo í bók-
 þessa lítið, at matur elki sig ekki á eitt-
 hvort af þessu góðgæti um Kennarann.
 "Jón draugur þess þra Langholt", Kerlingur
 draugur, og endu: "háruvestugi draugur", aftur
 gangur og "draugagangur" o.s. frv., en þar sem
 skrifin er allra vort og stórkostlegur
 hefir einhverjum þóttast at þreypa bókina
 með því at setja þar: "Þeirir öklar at
 vanda glidda, neir, hún komst á fatur."
 Egi hotti mi við at lesa bókinni og hefi ekki gírt
 það í þeim tilgangi at ófregja neinu, heldur til at
 gefa nílifandi mönnum í Eyrbygginni tölur til
 til at bera saman ástandið mi og þá. Eða halda
 man, at annat eins og þetta: at börnin skrif-
 ur allra handa vitkeppur, auknefni og íbýti
 í ein þrumma bók stólaus, yndi látið undirgangur
 mi á sínum. Nei, egi held ekki! Eða halda man
 at það vori lítið mi, eins og egi hefi heyrð at þá viðgerir
 þá, at þrakkarnir vori barðir mi Kennarlandi með
 bar eflum? Hvort skyldi góðmennit hann þessu
 hafa gert þó hérna um árit, hefi Kennarann
 orðið það á, at óla í fyrirmyndar sánn leik-
 þessu hana dóttur hans, sem hann vart at þola
 sektar dóm fyrir, at viltöjðu fangelsi í 6 daga
 upp á vatni og brant og þar at ekki at orð
 hans, í því efni, voru dæmd dæmt og
 ómækt. Nei, mi eru aðrir linnar en fyrir
 48 árum og er ekki langt um lítið. Þá hefir Kennarad
 mátt þola at einhver þrakkinn gangi heim til foreldra sína
 og liggja uppá Kennarann óþola stórnunum, en mi þola
 Kennarad ekki. Enda mundi eitth gott foreldri þessa mark
 á líku at granna lausum.
 Fth. í nýsta blaði.

Þitt hjóri: Jón Pálsson.